

[Bjørn Elmquist]

Dernæst justitsministerens lovforslag. Jeg må sige, at fuldstændig modsat det, som fru Pia Kjærsgaard for et øjeblik siden har sagt i en 4-5 korte bemærkninger, så mener vi, at flygtningespørgsmålet må løses i en international sammenhæng. Det er tåbeligt at forestille sig, at Danmark kan klare det problem alene, og derfor er det internationale samarbejde en nødvendighed. Danmark har fra starten søgt at leve op til sine forpligtelser på området og ikke alene gøre det ud fra en passiv betragtning, men også selv være medvirkende til, at den internationale standard bliver passet ind derefter. Jeg vil gerne takke regeringen for det arbejde, som man har gjort i Nordisk Råd, i Europarådet og i FN for at få disse problemer løst på værdig international vis. Det gælder både det tilgrundliggende problem, det, som skaber flygtninge overhovedet, og det gælder løsningen på kort, på mellemlang og på længere sigt af det problem, der er med flygtninge, når nu engang det er blevet skabt.

Vi er også på parlamentarisk plan adskillige folketingsmedlemmer, der igen og igen presser på i vores deltagelse i det internationale samarbejde, for at tingene skal blive passet ind i en større sammenhæng. Det gælder vore medlemmer af Nordisk Råd, og det gælder, som hr. Hagen Hagensen sagde for et øjeblik siden, at vi så sent som den 22. september i år på vores foranledning fik gennemført en diskussion, en debat, i Europarådets Parlamentariske Forsamling, hvor 21 landes parlamentarikere gav hinanden håndslag på, at de ville gøre deres hjemmearbejde, sådan at disse ting blev bragt i orden, så niveauerne bliver passet ind. Nu er det jo ikke så lang tid siden, idet debatten som sagt fandt sted den 22. september. Jeg har endnu ikke set konkrete forslag bragt frem f.eks. i den tyske Forbundsdag, i den svenske Riksdag, i Storbritannien, i Norge, i Schweiz, i Østrig, i Holland, alle de lande, som har været med til at love hinanden det, men det kan da forhåbentlig nås.

Ved den lejlighed var der nogle, der bragte et for mig nyt begreb, en ny betegnelse, frem. Det var nogle repræsentanter for den socialistiske gruppe i parlamentarikerforsamlingen, der talte om »fattigdomsemigranterne«, og det er givetvis et problem, som har at gøre med det, som nogle i vores debat herhjemme har kaldt »bekvemmelighedsflygtninge«.

Fattigdomsemigranter er måske et lidt venligere udtryk over for de mennesker. Der er ingen tvivl om, at de falder uden for det traditionelle flygtningebegreb, hvis vi tager den internationale flygtningekonvention, men ikke desto mindre består problemet, og det haster igen med en international løsning af dette problem. Det er ikke noget, vi alene fra dansk side kan give et bud på.

Der ligger et færdigt og klart forslag til en koordineret indsats på regionaliseret plan i Europarådet, udarbejdet af parlamentarikerforsamlingen, og jeg vil gerne takke justitsministeren og udenrigsministeren for, at de har givet tilsagn om, at den danske regering vil presse på ved det førstkommende møde i ministerkomiteen – det bliver i november – for, at dette bliver taget alvorligt. Hvis ikke det tages alvorligt, vil vi få en masse tilfælde af pingpongspil med asylansøgere fra det ene land til det andet, hvor de må opholde sig i færger, i transitlufthavne, og hvad ved jeg, så det lægger jeg megen vægt på, og jeg er meget glad for, at regeringen har givet os det tilsagn.

Ministerens lovforslag er udtryk for en simpel nødvendighed. Der er en revisionsklausul deri; man vil komme tilbage i næste folketingssamling, og det ser jeg i sammenhæng med disse tilsagn om at presse på i international sammenhæng for en styrkelse, en intensivering, af samarbejdet. Men indtil da er vi nødt til at agere, som vi gør. Lovforslagets sigte er at skaffe vore myndigheder en styringsmekanisme i hænde, og hvis ikke det lykkes, forspildes landets chancer for at give de flygtninge, der søger til Danmark, en rimelig forsvarlig behandling. Det er simpelt hen et spørgsmål om et lille lands kapacitet, og i hvilket omfang det kan svare til vore høje ambitioner og vore visioner.

Der er to konkrete punkter i lovforslaget, jeg gerne vil fremhæve her, og ellers vil jeg ikke gå i deraljer, for vi skal have udvalgsarbejde.

Det første punkt, jeg vil fremhæve, er, at Danmark ved den ændring, der er lagt op til, på ingen måde tilsidesætter nogen som helst forpligtelse i medfør af vore internationale aftaler. Vi vil tværtimod stadig ligge pænt placeret i forhold til andre lande; jeg vil ikke sige, at vi så klart har en bedre lov, for det har vist sig, at så længe den er bedre, så er risikoen for at blive oversvømmet for stor,